

Základy složitosti a vyčíslitelnosti

NTIN090

Petr Kučera

2021/22 (7. přednáška)

Savičova věta

Věta (Savičova věta)

Pro každou funkci $f(n) \geq \log_2 n$ platí

$$\text{NSPACE}(f(n)) \subseteq \text{SPACE}(f^2(n))$$

Důsledek

$$\text{PSPACE} = \text{NSPACE}$$

Savičova věta (začátek důkazu)

- Předpokládejme, že $L \in \text{NSPACE}(f(n))$
- Existuje NTS M , který přijímá L v prostoru $O(f(n))$
- Popíšeme deterministický TS M' , který rozhoduje L v prostoru $O(f^2(n))$

Zjednodušující předpoklad: M pracuje v prostoru $f(n)$

- Pokud M pracuje v prostoru $g(n) = O(f(n))$, pak

$$O(g^2(n)) = O(f^2(n))$$

- Tedy $\text{SPACE}(g^2(n)) \subseteq \text{SPACE}(f^2(n))$

Technické předpoklady

- M nepohne hlavou na pracovní pásce nalevo od počáteční pozice
- M má jednoznačnou přijímající konfiguraci C_{acc}
 - Jediný přijímající stav q_1
 - Hlava na vstupní pásce je nad nejlevějším symbolem vstupu
 - Hlava na pracovní pásce je nad nejlevější buňkou omezeného prostoru
 - Pracovní páska je prázdná
- C_0^x označuje počáteční konfiguraci výpočtů M se vstupem x
- $n = |x|$ označuje délku vstupu x

Prohledáváme graf

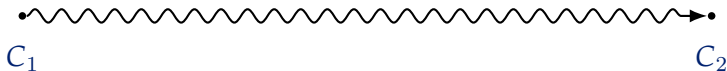
Idea: Se vstupem x , hledej cestu z C_0^x do C_{acc} v grafu konfigurací $G_{M,x} = (V,E)$

První návrh řešení: Použij DFS nebo BFS

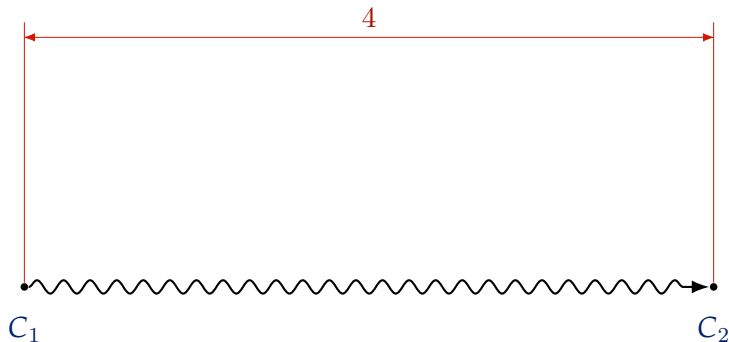
- Oba algoritmy vyžadují paměť, která je přinejmenším lineární ve velikosti grafu
- $G_{M,x}$ může obsahovat až $2^{c_M f(n)}$ vrcholů pro nějakou konstantu c_M , která závisí na M
- DFS i BFS vyžadují prostor exponenciální v $f(n)$

Nemůžeme použít DFS ani BFS

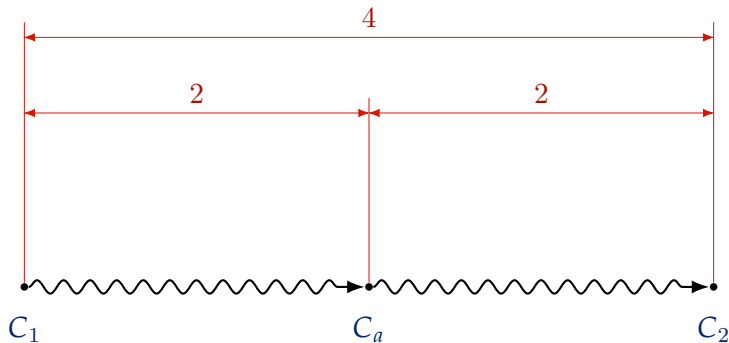
Existuje cesta z C_1 do C_2 ?

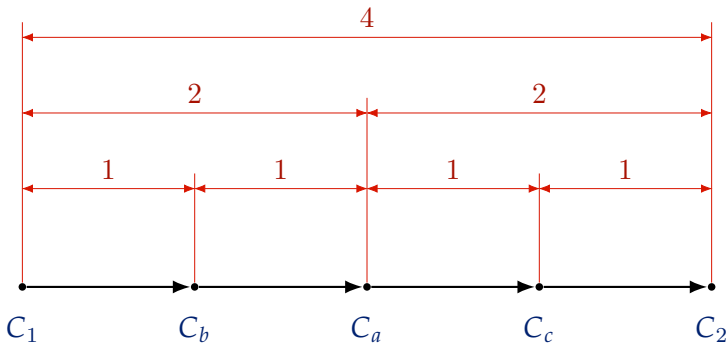
Existuje cesta z C_1 do C_2 délky nejvýš t ?

Existuje, pokud lze najít vrchol uprostřed

Půlení pokračuje dokud nedosáhneme délky nejvýš 1.

Hrany grafu, snadno ověřitelné

Prohledáváme graf s malou pamětí

- Předpokládejme (pro tuto chvíli), že M' může spočítat $f(n)$ pro vstup x
- Délka cesty z C_0^x do C_{acc} je nejvýš $2^{c_M f(n)}$

Rozděl a panuj

Cesta z C_1 do C_2 délky nejvýš 2^k existuje, právě když

- 1 $k = 0$ a $C_1 = C_2$ nebo $(C_1, C_2) \in E$, nebo
- 2 $k > 0$ a existuje prostřední vrchol C_m , pro který platí, že
 - existuje cesta z C_1 do C_m délky nejvýš 2^{k-1} a
 - existuje cesta z C_m do C_2 délky nejvýš 2^{k-1}

- Hloubka rekurze je $O(f(n))$
- Na každé úrovni rekurze je potřeba prostor $O(f(n))$ pro reprezentaci konfigurací C_1 , C_2 a C_m
- Celkový prostor $O(f^2(n))$

Dosažitelnost

Funkce $\text{Reachable}(C_1, C_2, k)$

Vstup: Konfigurace C_1 a C_2 , přirozené číslo k

Výstup: **true** pokud $G_{M,x}$ obsahuje cestu z C_1 do C_2 délky nejvýš 2^k , jinak **false**

if $k = 0$ **then**

if $C_1 = C_2$ **or** $(C_1, C_2) \in E$ **then**

return true

else

return false

foreach konfiguraci C_m využívající prostor $f(n)$ **do**

if $\text{Reachable}(C_1, C_m, k - 1)$ **and** $\text{Reachable}(C_m, C_2, k - 1)$

then

return true

return false

Volání Reachable()

- Pokud M' zná hodnotu $f(n)$, stačí mu zavolat

$\text{Reachable}(C_0^x, C_{\text{acc}}, c_M f(n))$

- Jedna instance $\text{Reachable}()$ používá prostor velikosti $O(f(n))$
 - konfigurace C_1, C_2, C_m používají prostor $f(n)$
 - $O(f(n))$ bitů stačí k reprezentaci těchto konfigurací
 - $O(f(n))$ bitů stačí k reprezentaci hodnoty k
- Hloubka rekurze je $O(f(n))$
- $O(f(n))$ instancí $\text{Reachable}()$ je v každém okamžiku na zásobníku

Celkem je stačí prostor velikosti $O(f^2(n))$

Jsme tedy hotovi?

Co když M' nemůže spočítat hodnotu $f(n)$ pro vstup x ?

- Funkce $f(n)$ nemusí být nutně algoritmicky vyčíslitelná
- $f(n)$ může být vyčíslitelná, ale k jejímu vyčíslení může být potřeba prostor $\omega(f^2(n))$
- I kdyby $f(n)$ byla vyčíslitelná v prostoru $O(f^2(n))$, funkce $f(n)$ může být neznámá, známe-li pouze M
- c_M je konstanta závisající na M
 - její hodnotu můžeme určit ze znalosti M

Je-li $f(n)$ neznámá

Idea

- ① Zkoušej hodnoty $f(n) = 1, 2, 3, \dots$
- ② Zastav s hodnotou $f(n) = i$, pro niž
 - je nalezena cesta z C_0^x do C_{acc} nebo
 - z C_0^x není dosažitelná žádná konfigurace využívající prostor velikosti $i + 1$

Výpočet M'

Výpočet M' se vstupem x

```
1  $i \leftarrow 1$ 
   // Volání Reachable() předpokládají, že  $f(n) = i$ 
2 if Reachable( $C_0^x, C_{\text{acc}}, c_M \cdot i$ ) then přijmi
3 foreach konfiguraci  $C$  využívající prostor  $i + 1$  do
4   if Reachable( $C_0^x, C, c_M \cdot i$ ) then
5      $i \leftarrow i + 1$ 
6     goto 2
7 odmítni
```

M' rozhoduje L v prostoru $O(f^2(n))$.

Více zdrojů, více síly

Prostor

Deterministická prostorová složitost

Připomenutí

Nechť $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ je funkce, která je definovaná pro každý vstup

- Deterministický Turingův stroj M **pracuje v prostoru** $f(n)$, pokud výpočet M nad libovolným vstupem x délky $|x| = n$ skončí a využije nejvýš $f(n)$ buněk pracovní pásky.
- $\text{SPACE}(f(n))$ je třída jazyků přijímaných Turingovými stroji, které pracují v prostoru $O(f(n))$

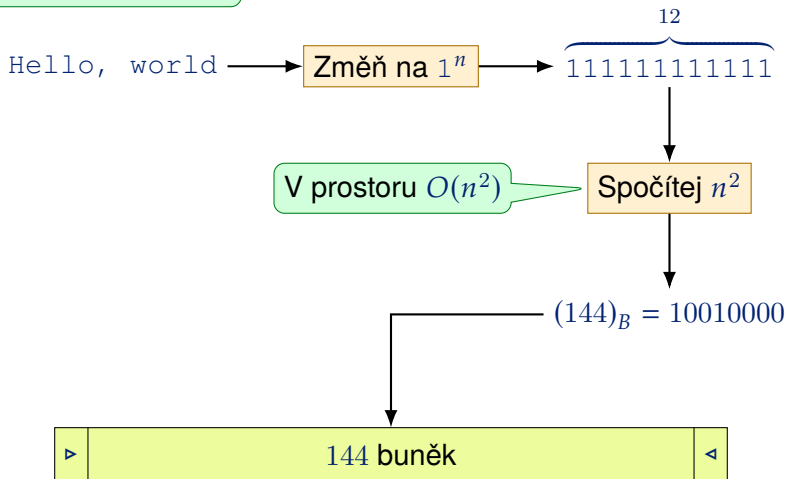
Definice

Funkci $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$, kde $f(n) \geq \log n$, nazveme **prostorově konstruovatelnou**, je-li funkce, která zobrazuje 1^n na binární reprezentaci $f(n)$ vyčíslitelná v prostoru $O(f(n))$.

- Funkce obvykle používané pro měření prostorové složitosti jsou prostorově konstruovatelné, například
 - $\lceil \log_2 n \rceil$
 - $\lceil \sqrt{n} \rceil$
 - polynomy
 - $\lceil n \log_2 n \rceil$

Efektivní alokace paměti

Uvažme $f(n) = n^2$

Efektivní alokace paměti

Předpokládejme, že $f(n)$ je prostorově konstruovatelná strojem M_f

- 1 Se vstupem x délky $n = |x|$
- 2 Sestav řetězec $w = 1^n$
 - Každý znak x změň na 1
- 3 Vypočítej $k = f(n)$
 - Spusť $M_f(w)$
- 4 Vyznač k buněk na pásce

Využívá prostor $O(f(n))$, ne více, než potřebujeme alokovat.

Věta o deterministické prostorové hierarchii

Věta (o deterministické prostorové hierarchii)

Pro každou prostorově konstruovatelnou funkci $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ existuje jazyk A , který je rozhodnutelný v prostoru $O(f(n))$, nikoli však v prostoru $o(f(n))$.

Idea důkazu:

- A definujeme popsáním stroje D , který rozhoduje A
- Zajistíme, že
 - D pracuje v prostoru $O(f(n))$
 - Pro každý stroj M , který pracuje v prostoru $o(f(n))$ platí, že $L(M) \neq L(D)$
 - D toho dosahuje implementací diagonální metody

První nápad

První nápad konstrukce D

- 1 Se vstupem $x = \langle M \rangle$
- 2 Simuluj $M(\langle M \rangle)$ v prostoru $f(n)$
 - Pokud simulace potřebuje více prostoru, odmítni
- 3 Pokud M odmítl, přijmi, jinak odmítni

- Nechť M pracuje v prostoru $g(n) = o(f(n))$, pak

$$(\forall c \in \mathbb{R}^+)(\exists n_0 \in \mathbb{N})(\forall n \geq n_0)[c g(n) \leq f(n)]$$

- Prostor $f(n)$ postačuje k simulaci $M(x)$ se vstupy x , které jsou „dost dlouhé“
- Nezáleží na chování se stroji M , které nepracují v prostoru $o(f(n))$

Problém s asymptotikou

Není-li řetězec $\langle M \rangle$ dost dlouhý, prostor $f(n)$ nemusí stačit k simulaci $M(\langle M \rangle)$.

Řešení

- Uvážíme řetězce tvaru $\langle M \rangle 10^*$
- $x = \langle M \rangle 10^{n_0}$ je dost dlouhý pro nějaké n_0
- Prostor $f(n)$ stačí k simulaci $M(x)$
- $D(x)$ přijme, právě když $M(x)$ odmítne
- Tedy $L(M) \neq L(D)$

	$\langle M \rangle 1$
	$\langle M \rangle 10$
	$\langle M \rangle 100$
	$\langle M \rangle 1000$
	$\langle M \rangle 10000$
	$\langle M \rangle 100000$
	\vdots

Problém se zastavením

I je-li prostor $f(n)$ dostatečný pro simulaci $M(\langle M \rangle)$, výpočet se může zacyklit.

Řešení

Zastav, pokud simulace vyžaduje více než $2^{f(n)}$ kroků.

- Nechť M pracuje v prostoru $g(n) = o(f(n))$
- Uvažme vstup x délky $n = |x|$
- Je-li $M(x) \downarrow$, pak výpočet skončí do $2^{c_M g(n)}$ kroků pro nějakou konstantu c_M
- Je-li n dost velké, simulace $M(x)$ skončí do $2^{f(n)}$ kroků

Stroj D

Výpočet D se vstupem x

- 1 $n \leftarrow |x|$
 - 2 Vypočti $f(n)$ pomocí prostorové konstruovatelnosti
 - 3 Označ $f(n)$ buněk na pracovní pásce
 - 4 **if** v následujících krocích hlava opustí vyznačený prostor **then**
 - 5 \perp odmítni
 - 6 **if** x nemá tvar $\langle M \rangle 1 0^*$ **then** odmítni
 - 7 Simuluj $M(x)$ s počítáním kroků simulace
 - 8 **if** počet simulovaných kroků překročí $2^{f(n)}$ **then** odmítni
 - 9 **if** M přijal **then** odmítni **else** přijmi
-

Definujeme $A = L(D)$

Prostor použitý strojem D

- Výpočet $f(n)$ vystačí s prostorem $O(f(n))$ díky prostorové konstruovatelnosti
- Poté hlava D zůstane v rámci $f(n)$ vyznačených buněk
- D tedy pracuje v prostoru $O(f(n))$
- Čítač kroků lze reprezentovat pomocí $f(n)$ bitů
 - Může být na další stopě

A je rozhodnutelný v prostoru $O(f(n))$.

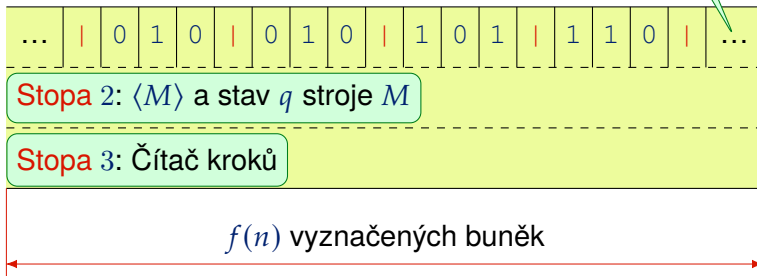
D simuluje M

Vstupní páska D (i M)

$\langle M \rangle 10000000000000$

Stopa 1: páska M
každý znak zakódován
 $b = \lceil \log_2 |\Sigma| \rceil$ bity

Pracovní páska D má tři stopy

Menší prostor nestačí

- Nechť $M = (Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$ je stroj, který pracuje v prostoru $g(n) = o(f(n))$
- Ukážeme, že $A \neq L(M)$

Pro nějakou konstantu c_M platí, že se vstupem x délky $n = |x|$

- $M(x)$ lze simulovat v prostoru $c_M g(n)$
 - $M(x)$ skončí výpočet do $2^{c_M g(n)}$ kroků
-
- Připomeňme univerzální TS
 - Existuje konstanta c_M taková, že M se vstupem x má nejvýš $2^{c_M g(n)}$ různých konfigurací
 - Prostor $c_M g(n)$ stačí k reprezentaci jedné konfigurace
 - $\lceil \log_2 |\Sigma| \rceil$ bitů pro každé políčko pracovní pásky M
 - $\lceil \log_2 |Q| \rceil$ bitů pro reprezentaci stavu M

Menší prostor nestačí

$$g(n) = o(f(n)) \implies (\exists n_0 \in \mathbb{N})(\forall n \geq n_0)[c_M g(n) \leq f(n)]$$

Existují konstanty c_M a n_0 takové, že se vstupem x délky $n \geq n_0$

- $M(x)$ lze simulovat v prostoru $c_M g(n) \leq f(n)$
 - $M(x)$ skončí výpočet do $2^{c_M g(n)} \leq 2^{f(n)}$ kroků
-
- Simulace M se vstupem $x = \langle M \rangle 10^{n_0}$ skončí a
 - $D(x)$ přijme právě když $M(x)$ odmítne

$$L(D) \neq L(M)$$

Věta (o deterministické prostorové hierarchii)

Pro každou prostorově konstruovatelnou funkci $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ existuje jazyk A , který je rozhodnutelný v prostoru $O(f(n))$, nikoli však v prostoru $o(f(n))$.

Důsledek

Jsou-li $f_1, f_2 : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ funkce, pro které platí, že $f_1(n) \in o(f_2(n))$ a f_2 je prostorově konstruovatelná, potom

$$\text{SPACE}(f_1(n)) \subsetneq \text{SPACE}(f_2(n))$$

Důsledek

Pro každá dvě reálná čísla $0 \leq \epsilon_1 < \epsilon_2$ platí, že

$$\text{SPACE}(n^{\epsilon_1}) \subsetneq \text{SPACE}(n^{\epsilon_2})$$

- Je-li ϵ_2 racionální číslo, pak
 - n^{ϵ_2} je prostorově konstruovatelná
 - Lze jednoduše ukázat pro přirozená čísla
 - Lze ukázat i pro racionální čísla
 - Ostrá inkluze plyne z prostorové hierarchie
- Je-li ϵ_2 iracionální číslo
 - Racionální čísla jsou hustá v reálných číslech
 - Existuje racionální číslo ϵ splňující $\epsilon_1 < \epsilon < \epsilon_2$
 - Z prostorové hierarchie a prostorové konstruovatelnosti n^ϵ

$$\text{SPACE}(n^{\epsilon_1}) \subsetneq \text{SPACE}(n^\epsilon) \subseteq \text{SPACE}(n^{\epsilon_2})$$

Logaritmický, polynomiální a exponenciální prostor

Důsledek

$$\text{NL} \subsetneq \text{PSPACE} \subsetneq \text{EXPSPACE} = \bigcup_{k \in \mathbb{N}} \text{SPACE}(2^{n^k}).$$

Definice

Savičova věta

Prostorová hierarchie

$$\text{NL} = \text{NSPACE}(\log_2 n) \subseteq \text{SPACE}((\log_2 n)^2) \subsetneq \text{PSPACE} \subsetneq \text{EXPSPACE}$$